

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 767/2021
21.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милорад Рогић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7489/19 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7489/19 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7489/19 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1789/17 од 12.09.2018. године, исправљена решењем истог суда П 1789/17 од 23.07.2020. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је тужилца искључиви власник двоипособног стана број ..., површине 70м², постојећег на четвртном спрату стамбене зграде у улици ..., број улаза ..., на кат. парц. ... КО ..., уписане у ЛН ... ..., као и гараже број ... површине 12м² постојеће у приземљу зграде у улици ... на кат. парц. ... КО ... уписане у ЛН ... КО ..., те да исте не представљају предмет заоставштине пок. ГГ, бивше из ..., а што би тужени били дужни да признају и трпе да тужилца своје право упише пред надлежним РГЗ СКН Нови Београд и обавезана тужилца да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 173.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводе у ревизији којима се указује да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 27.10.1997. године пред Другим општинским судом у Београду оверен је уговор о продаји непокретности Ов 3267/97, закључен између СРЈ, Савезног министарства за одбрану, Војно-грађевинске дирекције, као продавца и ГГ из ..., као купца. Предмет овог уговора је гаража број ..., површине 12,10 м² у улици ... у ... Војно-грађевинска дирекција је потврдила да је купац у целости исплатио купопродајну цену гараже у износу од 13.444,49 динара.

Дана 10.10.1991. године закључен је уговор о купопродаји-откупу непокретности између СФРЈ, СНО, Војне установе за управљање стамбеним фондом ЈНА, као продавца и ГГ, као купца, а предмет тог уговора је стан из стамбеног фонда ЈНА, двособан, површине 70 м² који се састоји од две ипо собе, кухиње, купатила, предсобља, ходника и лође, у улици ... у којем је купац била носилац станарског права. Чланом 2. уговора утврђена откупна цена од 941.740,80 динара, умањена по основу стамбеног доприноса за износ од 618.293,00 динара, тако да укупна цена износи 242.585,80 динара. Војно-грађевинска дирекција је потврдила да је купац у целости исплатила откупну цену стана.

Дана 28.11.2016. године тужени ВВ је потписао и пред Основним судом у Лозници оверио изјаву Ов 14173/16 којом је потврдио да је његова сестра, овде тужиља АА 1989. године отпутовала у ..., а да је у периоду од 08.11.1991. до 03.08.1995. достављала новац од укупно 7.200 УСД, односно 10.454,85 CHF, који је био намењен за откуп предметног стана у улици ... и за откуп стана ББ у улици ...

Тужиља је ћерка, а тужени су синови сада покојне ГГ, бивше из ..., преминуле 03.11.2013. године. Тужиља је решењем Трећег основног суда у Београду О 5441/16 од 01.11.2016. године упућена на парницу да у односу на туженог ББ докаже основаност захтева да се у њену корист издвоји заоставштина оставиле коју чини предметни стан, а на име стицања из личних средстава. Тужиља тврди да се искључиво старала и бринула о мајци, да ју је издржавала, након смрти сахранила и подигла јој споменик, да је својим средствима откупила спорни стан који је ушао у заоставштину њене сада покојне мајке, те да је улагала у одржавање мајчиног стана - генерално кречење, уградњу металних врата, те да је по основу свега наведеног стекла искључиво право својине на предметним непокретностима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применом материјалног права из одредби Закона о основама својинскоправних односа, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, оценили тужбени захтев није основан.

Тврдња тужиље да се она искључиво старала и водила бригу о сада покојној мајци парничних странака, да ју је издржавала, да ју је након смрти сахранила и подигла јој споменик, те да је исплатила откупну цену предметних непокретности и улагала у њих, и по оцени Врховног касационог суда, није основ за стицање стварног права- права својине на непокретностима.

Тужила због својих преузетих обавеза према мајци парничних странака, извршених уплата откупне цене стана и извршених улагања у стан не може да црпи већа права у односу на тужене у погледу својинског удела на непокретностима. Код изостанка писаног споразума парничних странака да на тај начин тужила након смрти мајке постане искључиви власник спорних непокретности, правилан је закључак нижестепених судова да тужили евентуално стоји на располагању, у посебној парници, облигационо правни захтев усмерен на тужене, као осталу децу пок. ГГ која су исто као и тужила били у обавези да се старају и воде бригу о мајци, ради исплате дела извршених давања, дела исплаћене откупне цене стана и новчаног износа уложеног у реновирање стана, тим пре што се радови које тужила наводи да је у стану извела односе на текуће (редовно) одржавање стана.

С тим у вези неосновани су ревизијски наводи да је у поступку требало извести доказ вештачењем и извршити обрачун извршених давања према мајци странака, уплата и улагања у непокретности. Осталим наводима ревизије тужила понавља наводе истакнуте у жалби, којима заправо оспорава правилно и потпуно утврђено чињенично стање и ставља примедбе на оцену изведених доказа из члана 8. ЗПП, из којих разлога се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

Нису основани наводи ревизије којима се оспорава одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом чл. 153. 154. и 163. ЗПП, према успеху странака у спору. Грешка у писању отправка првостепене пресуде у погледу лица којем је тужена у обавези да накнади трошкове поступка исправљена је посебним решењем.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић